

marea și necuprinsa mulțime a milostivirii Tale. Eu sunt putoarea păcatului, sălașul patimilor, urâciunea care urâțește întreaga omenire.

Mântuiește-mă Stăpâne, de gheenă și de foc, mântuiește-mă de scrâșnirea dinților, izbăvește-mă de tartarul cel înghețat, pentru că a Ta este mila, sfinte fără de moarte, Părinte mai presus de ceruri. Și precum ai primit darurile lui Abel și jertfa lui Avraam, primește, primește și rugăciunea mea, pe care o strig cu glas de laudă în ceasul acesta. Ajută-mă pe

mine căzutul în stricata mea viață. Primește-mi această rugăciune la înțelegătorul Tău jerfelnic, în Ierusalimul cel de sus. Pomeneste-mă, Doamne, totdeauna împreună cu sfințele și cereștile Tale puteri, cele preafrumoase și smerite, de care așa de mult se bucură sufletul meu...

„Un Episcop Ascet – Viața și Învățăturile Sfântului Ierarh Nifon, Episcopul Constanțianei”, Editura Mănăstirea Sihăstria, 2004

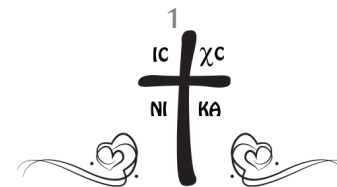
PROGRAMUL LITURGIC

- **Marti: 12 februarie**
17:30 – Sfântul Maslu
19:30 – Cateheză
- **Sâmbătă: 16 februarie**
17:30 – Vecernie
- **Duminică: 17 februarie**
08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie: *Duminica femeii cananeence, Sfântul Mucenic Teodor Tiron*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

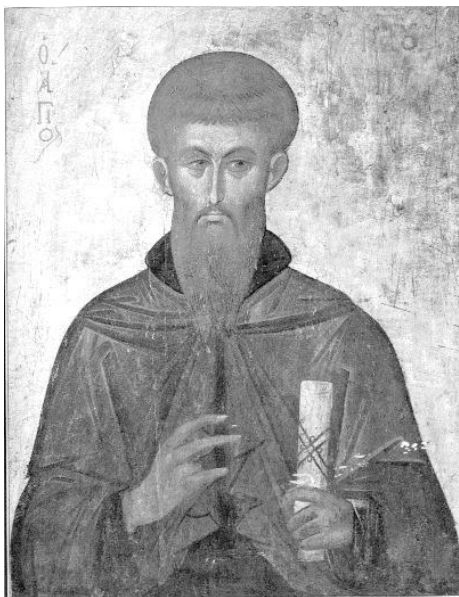

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

Nr.12 / 10 februarie 2013

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

SFÂNTUL IERARH NIFON AL CONSTANTIANEI

« UN EPISCOP ASCET »

Pe toți oamenii să-i vezi cu aceeași ochi, cu aceeași dispoziție, cu același gând, cu inimă simplă. Pe toți să-i ai ca pe Hristos. Nu-ți pleca urechea la omul care osândește pe alții, nu te bucura și nu încuviința cele ce zice, ci ține-ți gura închisă și fii zăbavnic la vorbă și grabnic la rugăciune. Dar nici pe cel ce judecă pe altul să nu-l osândești într-o tîine. Chiar dacă el face un lucru rău, tu vezi-ți lipsurile tale și osândește-te numai pe tine însuși.

Luați aminte, fiilor, să nu judecați pe cineva, mai ales când acela este și el om al lui Dumnezeu. Vă rog, păziți-vă de acest păcat! Uitați-vă la voi și vă vedeți păcatele voastre. Din această simțire, degrabă vom putea trece la pocăință.

Unii din robii lui Dumnezeu sunt vădiți, alții necunoscuți. Pe cei ce au curajul să se facă văzuți, îi judecă mulți, dar vor fi aspru pedepsiți în ziua judecății. Pentru că Dumnezeu, pe cei ce disprețuiesc slava omenească, îi pune înaintea tuturor ca să mărturisească cu îndrăzneală credința lor și să folosească pe mulți. *Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor*, le zice, ca văzând *acea fapte voastre cele bune, să proslăvească pe Tatăl vostru, Care este în ceruri*. Și dimpotrivă, celor înclinați spre slava deșartă le zice: *Cei ce fac fapte dreptății pentru a plăcea oamenilor și nu Mie, amin vă zic vouă, și-au primit plata lor*. Pentru că cel ce se mândrește, nu va fi miluit. Având deci, fiilor, acestea înaintea ochilor, să nu judecăm pe nimeni și să nu luăm aminte la cel ce vorbește de rău, fie că judecă pe un drept sau pe oricine altul. *Nu judecați*, ne poruncește Domnul. Tu, care stai pe tron să nu disprețuiești pe robul tău, ca nu cumva în el să se afle Duhul lui Dumnezeu și să te faci astfel, fără să știi, luptător de Dumnezeu!

Cel ce fuge de disprețul, batjocura și ura oamenilor, nu trăiește în slava lui Dumnezeu, nici nu va moșteni împărăția cerurilor. Să știe bine acest lucru cel ce voiește să se mântuiască. Să nu fugim din locul unde oamenii ne nesocotesc și ne disprețuiesc, ci să stăm cu răbdare și Dumnezeu ne va da negrăită slavă. Și, dimpotrivă, să fugim de locul unde întâlnim laudă și slavă. Numai așa ne vom putea mântui și câștiga Raiul. Ocara este tot așa de trebuitoare robilor lui Dumnezeu, precum Evanghelia este

necesară Bisericii. Nu ne este de folos să fim slăviți de oameni.

Sunt drepti care au moarte amară și păcătoși care au moarte plăcută. Dar moartea cea amară a celui drept îi spală păcatele pe care, ca om, le-a făcut în viață, de vreme ce nimeni nu este fără de păcat, fără numai Dumnezeu; pe când moartea plăcută a păcătosului îi aduce o mică și convenită răsplată pentru vreun bine pe care l-a făcut. Și astfel, cel drept devine cu totul curat, iar cel păcătos cu totul necurat. De aceea, s-o știi bine, fiule, chiar dacă moartea dreptului pare amară, ea este temporară, pentru că de aici înainte se bucură și se veselește de-a pururi; pe când păcătosul, dacă temporar are o moarte plăcută, totuși, veșnic va arde și se va chinui în focul cel nestins. Sunt desigur și păcătoși care au o moarte amară și sunt trimiși direct în iad, precum sunt și drepti care au o moarte plăcută și merg direct în veșnica fericire.

Vezi, că sunt deosebite judecățile lui Dumnezeu. Rânduiește fiecăruia moarte potrivită cu viața lui. Totuși, moartea nu este atât de înfricoșată cum este judecata care are loc în acel ceas; deoarece, când iese sufletul din trup, îl întâmpină mulțime de îngeri, dar se adună și mulțime de draci; îngerii îi arată faptele lui cele bune, iar dracii pe cele rele. Și totuși, așteaptă să vina din cer hotărârea osândirii lui, și totuși, nădăjduiește la mântuire. Suferă, își ridică mâinile la cer, se roagă să nu fie predat întunecaților diavoli. Dar și îngerii au atunci luptă mare și se bucură când aud hotărârea mântuirii.

Dimpotrivă, duhurile cele rele așteaptă și doresc să audă hotărârea de osândă. Și sufletul este predat unde hotărăște Dreptul Judecător, fie îngerilor, la mântuire, fie dracilor, la osândă și muncă veșnică. Aceasta este, fiul meu, teamă și cutremurul, ca nu cumva să fie osândit omul la pieire. De altfel, moartea este ceva firesc, care ne așteaptă pe toți.

RUGĂCIUNE CU CĂLDURĂ

Doamne Dumnezeu meu, Tu, Care ai umplut văzduhul cu aer și-l luminezi cu razele soarelui, umple și inima mea de dulceața Ta. Dumnezeule cel Mare și înfricoșat, înaintea puterii Căruia se cutremură toate, pe Care îl slăvesc serafimii cei cu câte șase aripi și heruvimii cei cu ochi mulți, auzi-mă pe mine păcătosul și nimicul, și-mi luminează sufletul și trupul. Să se umple inima, mintea și toate simțurile mele de lumina cea cerească. Arată-mă Doamne, vas curat, vrednic de sălășluirea Sfântului Duh. Dăruiește-mi curăția Ta, pacea Ta și înțelepciunea și blândețea Ta, sfințenia și liniștea Ta, Duhul Tău cel bun să mă lumineze, ca un Dumnezeu bun ce ești și arată-mă mai presus de necuratele patimi.

Nu voi înceta, Doamne, să rog cu căldură părinteasca Ta dragoste și milostivire. Tu ai făcut sfintele și cereștile oștiri, Heruvimii și Serafimii, Tronurile și Domniile, Începătoriile și Scaunele, Stăpânile și Puterile, pe Mihail și Gavriil, pe Rafail și Uriil și pe toți precurații îngeri, pe care singur Tu îi stăpânești. Iartă-mă pe mine, care, mult mânia